

עמ"י 56877/08/23 - אבי מלייב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"י 56877-08-23 מלייב נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופט עמית ציון קאפח
עורר	אבי מלייב
	ע"י ב"כ עו"ד דוד גולן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

ערר על החלטות בית משפט השלום לתעבורה בת"א-יפו מיום 31.3.23 ומיום 15.8.23 (כב' השופט נהרי) בפ"ל 2845-10-23 בגדרן נדחתה בקשת העורר לחישוב פסילת רישיון נהיגה.

רקע

1. ביום 9.2.14 נדון העורר בהעדרו, בין השאר, לפסילת רישיון נהיגה לתקופה של 8 ח'. בין העבירות אשר יוחסו לעורר ובהן הורשע, הרלוונטית להליך זה הינה נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (תוקף פקע בחודש ינואר 2003) עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

2. בחלוף עשור פנה העורר לבית משפט קמא בבקשה לחישוב תקופת פסילה כאשר טענה מרכזית בפיו - כתב האישום עצמו מלמד כי תוקף הרישיון פקע עוד בטרם הורשע העורר ודינו נגזר. קרי, לעורר אין רישיון נהיגה בתוקף מזה 10 שנים. לחלופין, התבקש בית משפט קמא להורות למשרד הרישוי לפעול במתווה של פס"ד ג'אבר ולחשב את תקופת הפסילה החל מיום גזר הדין.

3. בית משפט קמא דחה הבקשה וציין כי הסמכות לחישוב תקופת הפסילה מסורה לרשות הרישוי וכי העורר בחר שלא להתייצב למשפטו ולא ביצע הליך של הפקדה ע"י הגשת תצהיר בדבר פקיעת תוקף רישיון הנהיגה (על פי תקנה 557(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961-צ.ק.).

4. מכאן הערר אשר בפניי . במסגרת הודעת הערר מלין ב"כ העורר על בית משפט קמא אשר בחר להיצמד לפרוצדורה ולא למהות.

5. דיון והכרעה

לאחר שנתתי דעתי להחלטות בית משפט קמא ולפסיקה המחייבת **אני רואה לקבוע כי אכן ידי בית משפט קמא היו כבולות ועל כן יש לדחות הערר אף מבלי לקיים דיון.**

פסק הדין המנחה לעניינינו הינו בש"פ 9075/12 **מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל** (14.4.14) (להלן: "הלכת ג'אבר"). במסגרת פסק הדין אשר ניתן ע"י מותב תלתא נדונו, בין השאר, הסוגיות הבאות: **למי נתונה הסמכות לחישוב תקופת פסילה והאם מוצדקת הפקדת רישיון נהיגה בעידן הדיגיטלי.**

לגופם של דברים נקבע בפסק הדין, מפי כב' השופט סולברג כי הסמכות לחישוב תקופת הפסילה מסורה לרשות הרישוי ונגד החלטתה ניתן להגיש עתירה לבית המשפט לעניינים מנהליים (לפי סעיף 14א) לתוספת הראשונה לחוק בתי המשפט המנהליים, התש"ס-2000 - צ.ק)

בע"פ 7323/19 **אחמד אבו שריפה נ' מדינת ישראל** (26.2.20) שנה כב' השופט עמית את הלכת ג'אבר ואף הדגיש בסוגיית הסמכות כי אין לערוך אבחנה בין בקשה לחישוב תקופת פסילה שעניינה בחישוב מתמטי וטכני של ימי הפסילה לבין בקשה להכרה בפסילה מבחינה מהותית. שתי הסוגיות מונחות לפתחה של רשות הרישוי ובמסגרת ערעור על החלטת רשות הרישוי הן צריכות להיות מובאות כעתירה לבית משפט לעניינים מנהליים.

כללם של דברים- **המשוכה הדיונית הניצבת בפני העורר היא בלתי עבירה. מקומן של טענות העורר הינן במישור המנהלי בלבד.**

אחר כל הדברים האלה יש לומר את הדברים הבאים **לשימת לב רשות הרישוי:**

על פי הלכת ג'אבר חובת המצאת תצהיר הינה במקרה שרישיון הנהיגה **אבד**. זו לשון תקנה 557(ב) לתקנות התעבורה. בנדון זה צודק ב"כ העורר שעה שטען כי בירור מהותי היה מעלה שאין חובה להפקיד תצהיר במקום בו תוקף רישיון הנהיגה פקע ולא חודש מאז .

בפסק דין ג'אבר התייחס כב' השופט סולברג בהרחבה לעידן הדיגיטלי. הנתונים כולם מצויים במחשבי משרד הרישוי ואף בכל מסוף של שוטר.

הרציונל של הקפדה על הפקדת רישיון או תצהיר נועד למקרים בהם נהג יבקש להערים על הרשויות בכך שימשיך לנהוג עם רישיון נהיגה שעה שגזר דין של פסילת רישיון נהיגה עומד ותלוי מעל ראשו. גם במצב דברים זה " **קשה עד בלתי אפשרי להערים על שוטר תנועה על דרך של הצגת רישיון נהיגה שנפסל** ". ברשות השוטר מצוי מסוף ממוחשב ובאמצעותו ניתן לבדוק בזמן אמת תוקף רישיון נהיגה. (פסקה 23 לפס"ד ג'אבר).

מקל וחומר וביתר שאת יש לומר את הדברים על מי שתוקף רישיונו פקע בתחילת 2003.

סוף דבר- הערר נדחה מטעמים של היעדר סמכות.

עם זאת, לא קמה בנסיבות מקרה זה (ככל שתוקף הרישיון לא חודש מאז שנת 2003), חובת המצאת תצהיר כתחליף הפקדה.

אני משוכנע כי רשות הרישוי תיתן דעתה לאמור בהחלטה זו.

הדיון הקבוע ליום 13.9.23 מבוטל בזאת.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב אלול תשפ"ג, 08 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.